

door al te libertijnschen geest, of in kloosterachtige oeconomie, hunne «*alumni*» als «*scholares vagantes*» ¹⁾ zagen verloopen. Dat alle orde in totale wanorde, en zelfs oproer omging (bijv. aan 't Leidsche hospitium, treuriger gedachtenis!).

Doch daaraan hadden en jongelingen en uitdeelaars meer schuld, dan de inrichting zelve. En wij hebben deze proef der dingen niet gegeven omdat het in allen deele zoo was, maar omdat men het aldus wenschte te hebben *a*). Trouwens ook, voor wie zich het uitnemende voorstelt is 't nog geene schande twee of drie schreden ten achter te blijven.

Maar bovenal stelde ik u — «*historia adjuvante*» ²⁾ — in vage trekken voor oogen, hoe ik wenschte, ook naar uwe gemeene toestemming, ons hospitium ingericht te zien. Om, naar den rechten eisch der herbergzaamheid, voor onze jongelingen het brood en het water gewis te hebben. Om, naar de ruimte die de Heere ons in deze woning gemaakt heeft, een ruim hart bij onze «*tribules*» ³⁾ te wenschen. Om voor licht en lucht, voor gezelligheid en vrolijken toon, voor rust en beweging, en voor alles wat het «*mens sana in corpore sano*» ⁴⁾ doet hopen, een votum van dank en vertrouwen uit te spreken: «*Deus Optime Maxime prosperum fac hospitium nostrum*» ⁵⁾!

En als dan straks de eerste bete broods in deze plaats der

¹⁾ Vagabonden.

²⁾ In 't licht der geschiedenis.

³⁾ De jongelingen van ons gilde.

⁴⁾ Een gezonde ziel in een gezond lichaam.

⁵⁾ Almachtige getrouwe God, dat Uw zegen en voorspoed dale op ons hospitium.

a) «*Non quid fecerint, sed quanam ex lege fecerint*» (niet wat zij deden, maar wat zij bedoelden).